

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

T ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97861)

Tmolus, pe. p. Mons Lydie: vt scribit Ply. lib. v. croco floren-
tissimus et vitibus ostius. Ser. scribit enim esse cilicis: de quo
Quid. Riget arduus alto tmolus in ascensu cluioq; exte sus
yroq; sardibus hinc illic paruos finitur hipeppis. Est ergo
iuxta sardis que vrbis ex herodoti phynisq; testimonio in ly-
dia est. A quo et nomen flumini datum est. Ply. lib. xxxij. No-
solutu inueniri nisi in flumine tmolo. Apud Lol. lib. iij. Tmo-
lus videtur esse genus arbuscule cuius flore sint crocci. A poe-
tis tamen quandoq; superaddi. i. post. t. inuenimus. Quid. li.
vj. meta. Disseruere sui nymphę vineeta timoli.

T

ante

D

Tocos a ticto pario est id quod corrupte dicimus stocus: pze-
pto. i. sicut senus a fetu.

Toga vestis cōis oīum romanorū tā feminaz q̄ mariū: s; p̄ter-
ta honestior: toga viliozū. Dicta toga a tegēdo q̄ corpus te-
gat. Hec laxa erat et infiniū multīs crispulis subtracta succin-
gebatur. Tibal. Et fluit effuso cui toga laxa sinu. Hinc romani
togati dñr. Virg. Romanos rex oīos getēq; togatā: quī vō
in pace tū togę vltus erat (nā in bello dīlpostita toga cblamy-
dē sumebāt aut lenā) factū est vt toga p̄ pace: sicut arma p̄ bel-
lo ponat. Ply. Et oubiū sit toga ne an bello p̄stātor fuerit.
Togari vō varia erāt ḡna. Ut toga p̄terta: toga virilis: toga
picta: toga regia: q̄ erat auro et purpura itexta q̄ reges vtebā-
tur q̄ a Liuiō inter īsignia triūphātis numerat purpurea an-
vocatā et erat sine pictura. Tunica palmata a latitudine cla-
uozū dicebat que nūc a genere picture picta appellatur. In-
terdum toga accipitur p̄o peculiari habitu clientum et salu-
tatorum qui togati ibant salutatum vt sportulam conseque-
rantur. Mar. Mane vela media nocte togatus ero.

Togati togis induti. Vñ romanitogati dicti sunt quī toga ro-
manorū p̄pria erat. Sibi qui p̄ncipes ciuitatis officij gratia
in forum deducebant ac deinde domū reducebāt: quī togis
amicci erant togati vocabantur. Juue. Turbē rapienda toga
te. Hi etiam per diminutionem togatuli dicebantur.

Togate comedie: q̄ scriptę sunt s̄m ritus romanorū sicut grecas
fabulas ab illorū habitu palliata appellamus. Nā greci su-
pra tunicā pallium ferebāt. Togate tabernarię dñr comedie
in q̄bus nō magistratus s; humiles p̄sonę educant. Dicitē ta-
bernarię q̄ olim tabulis domus cōiter tegerentur.

Tolero. as. verbum est mala patientia a cuius participio sit to-
lenter tolerantia: et toleratus. us. vt hoc est difficile tolera-
tu. per simplex. l. semper scribitur.

Tollo. is. sustuli et s; anti quos tetuli sublatū s̄gt eleo sublimo
Plau. Tolle caput Alp. Jus vicino nō esse altius edes tolle
re. Aliqñ tollere est capere. Virg. li. iij. ge. Et sepe lapillos vt
cimbe istabiles fluctu iactante saburra. Aliqñ suscipe. Sue.
de neronis parēte. Decessitq; pyrrius morbo a que intercutis
sublato filio nerone ex agrippina germanico genito. Aliqñ
nutrire. Ter. Quicqd peperisset decreuerūt tollere. Aliqñ au-
ferre. Li. in l. el. Solē enī de mūdo tollere vidēnt. q̄ amicitia
e vita tollunt. Aliqñ differre. Plau. Dēs tollō ex hoc die in
aliū diem. Aliqñ īferre. Virg. Tollentēq; minas et sibi col-
la tumentē. Cōposita huius verbi sūt. Attollo qd est in altus
eleo. Contollo stollo. Plau. in aut. Contollā gradū. Extol-
lo in altū eleo ex alto magnifico. Plau. in am. Deuolant an-
gues iuhati ocorum in pluuū duo maximi otinuo extollūt
ambo capita. Salu. Ita eozū qui ea fecere tanta habet: quan-
tum ea verbis potuerit extollere p̄zclara ingenia. Interduz
differo. Lecil. Abi inito: atq; istec aufer tamē hodie extollat
nuptias. Protollo et sustollo de quibus locus s̄uie.

Tolles dñr q̄ tollant et tument. Liuius dimi. tonfille que sūt in
hoie sicut glādule in Sue. cū tumor fauces occupat.

Tolutim. pe. pro. quasi volutum. Hoc est volubilit. Varro. Ut
equus quid ad vebendum est natus: tamen traditur magi-
stro vt equis doceat tolutim scendere. Adequitatio hec e-
v. Apoc. a Julio polluce dicitur quia carpat in cursu terrā
et tollat volubilit ac modice vestigia.

Tolutarius: siue tolutaris equus: q̄si volutarius a pedū volubi-

litate q̄ alio nose asturco ab asturia hispanię oppido appel-
lat. Nos gradarios vocamus q̄ molli gradu et sine succisatu-
ra gestat. vñ Mar. Hic breuis ad numer rapidos q̄ colligit
vngues: venit ab armigeris gentibus astur equus. Sene. in
ep̄lis. Asturconibus inquit et tolutariibus in annis.

Tolutiloquentia: volabilis locutio. Nenuus. O pestifera trux
acerba tolutiloquentia.

Tomacula: vel per syncope tomacula edulia sūt: que fere ex ieco
reporcino minutatim cōciso et iā semicocto: infusis ouis cru-
dis et caseo optio: et liq̄mine pipere aniso gingibere fieri con-
sueuerūt tegunturq; omēto suillo. Huius Tomacine appel-
lant q̄ tomacula insubres galli nr̄is t̄pib; tomacellas. Juue.
Landiduli diuina tomacula porci. Var. Quot annis e gallia
apportant romā p̄ne tomacine et tomace et petasones.

Tomices. pe. cor. greconote appellant ex canabi ipolito et spar-
to leniter rote restes: ex q̄bus fines sūt. Ply. li. xvij. Tomi-
ce mozis spinarū circūlita. Uictru. lib. vij. docet aseres tomi-
ce religandos. Puluilī quoq; quos in collo habent anima-
lia ne recte ledantur tomices vocantur.

Tomētū: lana breuis ac cōcisa q̄ ex vestibus a fullone poliēdo
decrabit et q̄cqd sarcininis ex q̄cunq; re siue ex feno et palea
siue ex pluma fuerit quo calcitre sarcinif. Var. postq̄ tran-
suerūt ad calcitras q̄ in eas sagos aut tomētū aluidue qd cal-
cabāt ab icalcādo calcitra dicta. Uides aut tomētū deduci a
te. ay. qd s̄gt icido: sicut et tomos et tomicus. Sene. Nihil
miserius ero si sup tomentū circense cubabo. Sue. in Tibē.
Adeo alimenta diuiso subducta vt tomētū ex calcitra tenta-
uerit mādere. Tomētōz at aliud leuconicū dicebatur qd fie-
bat ex lana alba cōcisa. Aliud circēse ex barundinibus cōcisis
factū. Idq; stramētū hēbat plebeiozū dictū circēse q̄ in cir-
co romano: sternebat illicq; egestos quiescebant. Sene. lib.
de beata vita. Nihil miserius ero si lasa ceruix mea in ma-
nipulo ferri acquiescat si sup circense tomentū p̄ sarcinas ve-
teris lintei effluens incubabo. Mar. Tomentū cōcisa palus
circense vocat. Hec p̄ leuconico stramina pauper emit.

Tomos ciuitas in pōto ab eo dicta: q̄ illic Medea Absyrti fra-
tris mēbra frustulata cōcidit. Quid. Inde tomos dictus lo-
cus hic q̄ fert in illo mēbra foroz fratris c̄secuisse sui. Item
tomos fragmentū libri est abscissum. Qd tñ et pro ipso libro
seu volumine imperfecto accipit. vñ Origenes tertiu liboz
suoz genus tomos inscripsit quos: vt ait Hiero. Nos postu-
mus appellare volumina. Idem ait. Edidit innumerabiles
cōmentarios quos ipse appellat tomos.

Tomyris. pe. cor. fuit regina nobilis. Massagetarū in scythia q̄
cyru debellauit et iterem. De q̄ Hero. et Justinus scripserūt
Tōdeo. es. totōdi totum s; ei cōposita nō geminet syllabā p̄ci et
s̄gt lanā siue capillos et hmoi incido. Hiero. l. li. p̄. Accidit vt
tondere grex ei i carmelo. Li. li. v. tuf. Regie v̄gines vt ton-
stricule tondebāt barbā et capillū p̄ris. Et tondere pascere et
aliqñ secare. Virg. lib. i. ge. Ter centū niuei tondent dūmen-
ta iuenci. Idem. Noctearida p̄rata tondent. i. secant ur. Hu-
ius verbi cōposita sunt. Attondeo qd est p̄fecte tōdeo. Hier.
ad marcellā. Et curua attondens vitem falce vintoz aliquid
dauidicū cantat. Plau. in cap. S; vtrū strictiz me attonsurū
esse dicam: an per pectinem nescio. Detondeo de quo supra.

Tonso. as. frequentatiuū. vnde et detonso. Hel. Capillus dialis
nisi qui liber homo est non detonsit.

Tonfus. a. um. participiū qd est coma abscissa: vt tonfus hō: si-
cut itonfus capillatus. Hinc tonfi montes q̄ syluis carēt. In
tonfi syluosi. Var. Intōfi mōtes et feris pleni. Aliqñ tonfus
ponit p̄ minuto. Virg. Tonfisq; ferūt mantilia vilis. Tonsa
olina d̄r que minutis frondibus compra est: q̄si a tonfore cō-
posita. Virg. li. v. Ipse caput tonse folijs cunctis oliue. Idē
Tonfisq; ferunt mantilia vilis. Tonfus. us. nomen idem qd
tonfio et tonsura. Tonfor et tonfrix nomina verba.

Tonse dicuntur oues. Hieron. in canticis. Dentis tui sicut gre-
ges tonsarum que ascenderunt de lanachro. Et tonse dicun-
tur remi a circumcidendis fluctibus. Virg. lib. vij. Et in len-
to luctantur marmore tonse.

Tonfozus. a. um. quod ad condendum pertinet vt culter tonfozus. Vide in dictione candeo.

Tonfilis r hoc tonfile qđ tonsum est: ac in orbem r comā putatum vt Tonfiles oleę: r tonfillis buxus habetq; pe. cor.

Tonfilla. e. palus dolatus in acumine r cuspidē pferratus qđ natus religadē cā in litore figit. Actius. Tacete r tonfillas in litore edite. Tonfille ē diminutiui a toletoles at vt inqtēstus est tumor faciu. Et pprie fiunt circa yuā ex vtraq; pte infra fauces vocaturq; glandule ob quādā glandis similitudinem. Pūt ē dicit. Tonfile tanq; loca in qbus fistule r cibalis r spiritalis religate sūt vt q; hmoi morbus tā vebemēs acutusq; est vt non minus q; acutiores parilli pungant.

Tonstrina. pe. p. locus in quo tonderi solet. Plau. in afi. Libanum in tonstrina vt iusserā venire is nullus venit.

Tono. as. au. atum. r Tono. is. tonui. itū. Uarr. in eu. Sonitus matris deū toninus tibi semiuri. Et a tonatus fit tonatio: a tonitū fit tonitus. Est aut tonare tonitū reddere sonare: alte loq. Huius cōposita sunt Attono. Uū attonitus stupefactus Uirg. Talibus attonitus iussis. Lontono sil' tono. Hiero. ad Helio. Diuinis vocibus euāgelii cōtonat nō potestis ouob' dñis seruire. Circūtonit. Circūtono. circū strepitū facio. Hor. in ser. Hic circūtonit gaudēs bellona cruentis. Detono. r. In tono valde tono: vt intonuit de celo Dñs. Hor. in epi. Intonata ptulit. Perono pfecte tono refono. Hier. 5 Helui. An vō vor il la pronuit: tēpus breniatū est: reliquū est vt qui habent vtores sic sint quasi nō habentes. Et omnia habent pe. cor.

Tonitrus. us. r Tonitru declinari pōt. Quid. lib. ij. me. Uñ solet tonitrus r flumina mittere terris. Iuue. r facient optata tonitrua cēnas. Est aut Tonitrus vt in questionibus docet Seneca nubis icte sonus qui r tonus dicitur.

Tonescit. tonus fit Uar. Tonitribus templum tonescit.

Tonitruo. as. tonitrum facio. Hiero. in ps. expositione. Quādo tonitruat. Deus similem vocem facit rore.

Tonus. greca vor est. Nā greci r ovoy dicūt sonū. Uñ accētuz quoq; tonon appellāt quos veteres nri imitari tenorē accētū vocauerē. Et tonus qđ r tonitrus. Itē tonus neruus qui ex vtraq; parte stomachi ē. Itē Tonus spatiū id quāto abest a terra circulus celi citimus hoc est lunaris. centū. f. viginti sex milia stadior vt inqt Martianus. qm vt in sonis iternaluz cū legitima quātitate minimū ex ouobus sonis iter se diuerfis: ita i celo minimū a terra spaciū ad lunā tonum appellare placuit. Hui' mēsure dimidiū hemitonion. Tonus vō cū hemitonio pportione facit sesquiplā: hoc est sesqui alteram.

Tophus genus lapidis asperi qui de facili in arenam resoluit. Quid. r leuibus tophis. Vñc Tophinus r Tophaceus adiectiua. Sue. Quē tophina ac lignea antea erant. Ply. Est alba rufa columbina argyllacea tophacea arenacea.

Topos. latine locus. Topicus localis. vñ Arist. r Li. Topica libros appellatū. i. locor sedes in qbus hmoi loci demonstrātur. Hiero. non topica. i. locales sedes argumentor.

Topiariū dicitur opus ex arbore aut frutice aut herba factū ad decorē: vt sunt testudines camere naues anticule r hmoi: qđ ex buxo vt bedera r hmoi: quaz nā sequax est r flexibilis fieri cōsueuerūt. Dicitū Topiariū τωτορω τωωω hoc est a locis que in his varia cōstituant. Que r topia ab idoneis scriptoribus nuncupant. Uictrū. lib. vij. Hñtes deozū simulachra: seu fabulaz dispositas explicatiōes: non minus troianas pugnas: seu vlysis errationes per topia ceteraq; que sūt eozū filibus rōnibus ab rerū nā pcreata. Quidā a funiculis quos in oleo terendo circūligatos in stris illis topia greci vocant. Li. ad. q. fratrē. Topiariū laudauit ita oīa conuestiuit bedera Ply. Accedit i topiario ope lauri gñs qđ taxa b: ramos spargit a radice topiarij ac coronarij opis. Vñc topiarij dñr qui topiaria faciūt sicut coronarij qđ faciunt coronas. Idē statūę mirti gñā topiarij faciunt. Et ars ipsa topiaria dicit vt argētraria. Li. Ut deniq; illi palliati topiariā facere videantur.

Topothesia dicitur potest loci positio vel descriptio: nam topos locus thesa positio.

Tomus. instm fabyle quo ligna polita redduntur.

Tomo. as. ad tomū polio. Ply. lib. xxxvj. lapis est qui catatur tomaturq; in vasa coquēdis cibis vtilia. Itē tomare est circūgere. Idē in eodē. Quaz i officina turbines ita vibrati penderūt vt puero circūagēte tomare. Vñc detomo qđ est de aliquo tomo. Ply. li. xiiij. Lignū grādissimus firmeq; duricē ex quo velares detonant annulos.

Tomatle. pe. cor. quod tomo factum est.

Tozema. atis. r Tozematū: opus politū celatū. Tozema enī sculpo r celo figit. Sūt it tozematata opa delicate r eleganter sculpa: siue celata. Sal. Tabulas signa tozematata emunt r pē vtrū celatozē greci dñt. Tozematice ars ipsa qđ r anaglyphice sculpor r celatozē: tam alligare tozematice arte tozematice apuise r demōstrasse quā polydēt' Sicyoni' mox erudit ac cōsumant. Mar. Artis phidiacē tozema claruz.

Tozus lectus ab intozis herbis dicitur. Uirg. In de tozo pater eneas sic osius ab alto. Tozos ēt appellamus pulparz carnis musculofam in qua est robur r valentia: vt sūt partes membror: nenose callosę r in se ppermōdū collectę. Uñ tozus a. um. scribit Lol. parādos ēē bones nouellos cruce longa r tozosa. Val. Sclacus. Protulit bozēdozoz tozus in formib' artus: qđ r de venis quoq; cū varicū in mozē qbusdā in locis turgescūt. Lor. Cel. li. vij. Ac per ipsos venaz tozus inqđ le est. In herbis. Ply. vñtur hoc verbo de Inula scribens. Breuioris est: sed tozozoz amariorq; inula. Lol. li. iij. Arbustiuam vitem qđ putare: tam alligare diligenter oportet. Nā in ea fructus maxime vis consistit diuiniq; ppernat que firmis tozis r idoneis locis religata est.

Tozulus diminutiui a tozus. i. paruus lectus. Plau. in am. Tū meo patri tozulus inerat aureus sub petaso.

Tozale. r per apocōpē tozal: a tozo. Mappa lōga quā super linteola ponimus: r oīa lecti fragula tozalia dicunt. Doza. Ne turpe tozal ne sordida mappa. Namq; super ozos sternunt vestes fragule purpureę seu virides verficolores. Idem in ser. Et tyrias dare circum illora tozalia vestes.

Toziamē: ludus erat que Troia dicebatur: quasi pro troiano agmine dicitur toziamen.

Tozqueo. es. si. sum. r tozū figit insecto. Ply. Nec tñ binas per diuerfas coassationes subterni capita eaz pfigi clauis. Ne tozqueant. Uirg. lib. ij. ge. Itberos taxi tozqueant in arcus. i. tozquēdo fiunt. Ter. Vide vt ille sibi os contozit carifer. Vñc aliqñ tozquere ponit p gyro celeritate. Uirg. Est il lum ter fluctus ibidē tozquet agens circū. Aliqñ pro tozquēdo lacere. Idē. In mediis telu tozist pimus achiuos. Aliqñ p gubernare vt celaz r terras qđ numine tozquet: aliqñ p sustinere: vt vbi maximus atlas arez humero tozquē: aliqñ p tormentū inferre. Lac. li. iij. Beatus est igit sapiens in tozmetis. S; cū tozquet pro fide: p iustitia: p deo: illa patientia do lozis beatissimū faciet. Do. Tozqueamus boię extorquemus veritate. Vñc tormentū r tozura. Aliqñ p filare vt est illud Penelope melius: leuius tozquetis arachne. Aliqñ p trabe re. Tozquetq; sonātia saxa. Huius cōposita sūt. Abtozqueo qđ est tozquēdo aufero. Lontozqueo. Uirg. lib. i. ge. Proluit in sano contozquens vertice sylvas fluuiozū rex eridanus. i. Euertens. Detozqueo: distozqueo: extozqueo: intozqueo: intortozqō: obtortozqō: tozqueo: retortozqueo: iactoz remitto. Li. in cato. Quo quidem me proficicentēz baud sane quis facile retraxerit nec tanq; pilam retozserit. Et retozquere est rursus flectere. Lol. li. v. Id vt scite fiat meminerit alligatoz ne tozqueat sarmentū: s; tñ inflexū deunciat. Pre tozqueo an flecto. Idē li. iij. S; in iulus atticus ptozo capite r recuruato ne pastinatū effugiat pzedictū semen demerit.

Toztus. a. um. quod non est rectum sed flexum. Aug. Dabes vñ de corrigas quod in toztum est.

Toztū. machina ad tozquēdū saxa. Pacu. Nā te in tenebras sepe lacerabo fame clausum r fatigās artus tozto distrabam.

Toztuosus. a. um. quod est toztum. Li. in Lel. Neq; enim fidā potest esse multipler ingenium r toztuosum.

Toztile. penultima corepta. quod retortum et replicatum est. Quid. Toztile a digitis excidit anxa meo.

Torto. as. frequentatiuū. significat yebementer torqueo. Pompo. Ibi insilui in cocleatum eculeum vbi olutum tortor.

Tortor qui torquet. i. cruciat. vel ad qñem ponit. vel qui lapidem tormento iacit. Unde ab Ammiano tortores ballistarū appellati sunt qui ex ballistis tela contorquent et iaculantur.

Tortura supplicium. vt in sacris litteris. Seruo maluolo tortura et compedes.

Tortium vinū est nouissime expressum. vt apud Latonem.

Tortulū. qđ vsu torcularē. et p apocopen torcular. pe. p. edificii vinarū et machina a torquēdo. quo vna torquet. Præsum a pliendo p trabe accipi solet qua vna calcant. Lacus qui continet mustum prælo ex vinaris expressum. Improprie autem lacus. prælum et torcular. pro eodem accipiuntur.

Tortularius. a. um. qđ ad torcular p̄tinet. Uarr. Si sit centū iugerum habere oportet valā torcularia instructa trina.

Tortina gñs morbi a torquēdo. cū dolore torquent infestina excruciatione. Hæc. Disenteria. vt lib. iiii. scribit Celsus. Et bis cruoz manet frequēs deiciendi cupiditas. dolor inano ē. Ply. Mentistrum torminibus colericis efficacissimū. Dicitur Lominoſi qui eum morbū patiuntur. quos et disentericos greco vocabulo appellant. Li. Itaq; dicimus grauedinosos quosdā torminosos. Nonius. Lomines mal. genere. prulit. Hippocrates moriferum esse signum in disenteria si carnes egerantur. Galenus scribit disenteriam fieri quando materia exuberans calore estatis efficitur et fit salia.

Tormentū. supplicii qđ datur alicui ad perquirendā veritatem vel ad cruciatū inferendū. vt est illud. Oēs sancti quāta passi sunt tormenta. Uar. messis triturā tormentū appellat. qđ ibi frumentum terratur. Et tormentū gñale vocabulū est oīum machinarū facta tela et id genus varia torquentium. Lefar. ij. cō. Ad extremas fossas castella constituit. ibiq; tormenta collocant. Dr̄ aut tormentū a torquēdo ἄλινυσι ἀεβασσὰ voc̄κατ βασάνισκ̄κατ τρομυα βασάνισκ̄.

Torques et torquis tā mal. qđ se. gñs fm pbū. siḡtq; circuli aurei flexile obrotū. collō ornamentū et sumi pectoris. Proper. Torquis ab incisa decidit vna gula. Bellius. Caput Halli p̄cedit. torquē detraxit. eamq; sanguinolentē in collū posuit. Refert Ply. Torquib⁹ aureis auxiliare exteros donatos fuisse a romanis. At cures nō nisi argēteis. scribit Uege. li. ij. Quibus aureus torquis ob virtutis præmium dabatur et bi duplas consequabantur annonas.

Torquatus cognomen. Liti Manlij qui ad Antienē occiso gallo torquem detraxit. Sic est ille torquatus Manlius cuius iniussu cum filius aduersus hostes a quo prouocatus fuerat pugnaſset. eoq; occiso equeſtria spolia victor ad partem tulisset subito. eum qđ aduersus editum suum et rei militaris disciplinam fecisset. iussit occidi.

Torrie lignum teres cū ardet. titio torris extinctus. Lac. Titonem vulgus appellat extractū fūgo torrē semustū extinctū.

Torreo. torres. torri. tostū fūco atq; arefacio. Qđ ē de frigore pōt intelligi. Uar. Frigore torret. S; vsurpat qñq; p Ureze Uirg. Jam rapidus torrens sitientes syrius indos. Qñq; p affare. Ply. lib. xiv. Si radicē betę in pruna tostā superedit odorē extingui. Uñ carnes tostas appellat vulgus si mutas t. in r. quid dicam intelliges. Quandoq; pro vertere miscere Luc. Ingentes fato torrente ruinas. Quidam hoc verbum. τρω̄ τορ̄ v̄eip̄ deriuant qđ est sculpare celare.

Torresco. torridus fio. A quo Retoresco rurſus coquo. vt rurſus vro. Col. lib. iiii. Deinde lata non ita nutriunt vt ante cōtulescant qđ retorescant.

Torridus. da. dum. qđ est aridū. Uñ estas torrida dr̄. Dinc retorridus. Col. lib. iij. Nisi eum recideris. arbor tota fiet retorrida. Et inde torrida zona que an sit habitabilis vel non nūc campū disputandi non amplius habeo. s; alias dicemus.

Torrefacio. comburo. coquere facio. aut multū calefacio. Lolu. lib. ij. Et subinde opportunis solibus torrefacta proteritur.

Toxido. as. pe. coz. significat comburo.

Torrens. nomē gñs mal. siḡt fluiū qđ de fonte neq; de vna aqua s; a pluuijs vel de montibus in valles descendit et in ma-

re vadit. et estate siccat. aquis vō hyemalibus inundat et currit. Interdū sumit p fluiuo. Hiero. in ps. Inebriabuntur ab yberate uomus tuę. et torrente deliciarū tuarū potabis eos nō siccabis. Torrens vō participiū posuit. Uirg. Dic tñ boſ reg curamus frigora quantū aut numerū lupus aut torrētia flumina ripas. i. que torrentis more fluūt. Dinc torrentior et torrentissimus. Iuue. Et bypseo torrentior. i. volubilioz.

Torpeo. es. pui. piger sum. Uirg. lib. iij. ge. Conferoq; agmine certū torpent molenoua et summis vir cornibus extant. Dicitur torpescio. piger fio. Sal. in iug. Eterum ingenium quo neq; melius neq; amplius in naturam mortalium est incultū atq; socordia torpescere sinunt.

Torpor. animi et corporis debilitatio. a Torpedine pisce cui⁹ cōtractu corpus bebescit.

Torporo. as. pe. pro. torporē induco. Turpil. Stupidus astat ita eius aspectus torporauit hominis amore.

Torpedo piscis genus qui limo merſus occulcat se et pisces supra natantes torpentes facit postquā vero obtorpue deuo rat. Ponitur et pro pigritia.

Torrens. a. um. a torrendo. e. in. o. mutata. vt ait Ser. vl a tauris qui irati cum quadam truculentia respectāt. Nam torritas proprie taurorū est. vela torro aspectu. Dinc sunt aduerbia Torue Toruus et Torua. Plautus. Quid me torue aspectas? Apul. Cum toruum in eos intueretur. Uirg. Talibus eneas ardentem et torua tuentem lenibat dictis.

Torū et oē sic differunt. qđ totū dicimus vniū corporis plenitudinē. oē de vniuersis. vt totū auditoriū by scolasticos. i. plenū est auditoriū scholasticis. oē auditoriū by scolasticos. i. oīa auditoria. Poetę tñ ista pfundit. Sit at totus a tot gñis tot breue sit. totus vō pductū. Quotus vō remanet breue. Scien dū est qđ si totū est pluralis numeri ptes quoq; pluralis numeri eē debēt. vt binas lras a te suscepi qñ alteris tibi gratularis. alteris significaste eē icolumē. Si vō totū licet pluralis sit numeri singulare habeat tū pres singulares eē debent. vt Delector duobus poetis altero greco. altero latino.

Toridē siḡt tot filr. seu plane tot nec plures nec pauciores.

Toricū dicitur qđ taricū vt inqđ Ply. qñ taros arbor est veneni p̄sentissimi a deo vt si iumēta tarī folia comederint emoriant. Hanc quidā Similacē dixere et esse in arcadia tā p̄sentis veneni vt si qđ sub ea dormiat cibū ne capiat moriatur.

Trabea nomen poetę cui iter Lomicos octauus locus assignatur. Nonius meminit. Li. lib. iiii. tus. Et de simbus. Est et trabea genus vestis. Cuius tria sunt genera. vt Sue. lib. de genere vestium inquit. Unū quod oīs sacrat. tñ de purpura. Aliud purpureum qđ bz aliquid albi. Tertium augurale ex purpura et eroco mixtum. Erat autē vestis togata purpura circumducta sub tegmine puniceo quā atree fibule annecebant. Uirg. de trabea regali ait. Ipse quiralitū lituo paruaq; sedebat succictus trabea leuaq; ancyle gerebat. Pictis equū dormitor. Dinc Trabeati qui trabea sunt induti. Quid. lib. de fastis. Hoc igitur vidit trabeati cura quiri cum rudibus populis annua iura daret.

Trabs. et traves. is. vtroq; mō dr̄ gñe semi. Dicta a trabendo qđ in altum trahat. Proprie trabs vt Festus ait sunt duo tigna edificii gr̄a s̄l̄ cōpacta. Nā cū simplicia sūt non trabs sed tigna dñr qñis abusuē. p vno ligno qñq; dicitur.

Trabica nauis dicta est. qđ sit nauibus confixa. Pacu. Labitur trabica in alueos.

Trabales. spēs tormentorum a trabibus. Hora. lib. car. Te semper anteit seua necessitas clauos trabales.

Trachea vel trachia arteria pulmonis. que et spiritalis phystula dicitur. Vide in fistula.

Trachelus. pe. pro. collum spina a vertice ad finem.

Trachya. latine asperum. Dinc trachyno. as. asperum facio.

Trachyna oppidum campanię. qđ nūc interposita a Tarachyna vel tarachyne. az. tñ pluraliter. qđ ēt anrur antea dicebat.

Nūc aut taracua vocat. Vide supra. Est et tarachyna ciui-